

Sygn. akt I ACz 1488/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **B. C.**

przeciwko: **Skarbowi Państwa – Komendantowi Powiatowemu Policji w N., (...) S.A. w W., (...) sp. z o.o. w (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na punkt II postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 468/11

p o s t a n a w i a:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od powoda B. C. na rzecz strony pozwanej Skarbu Państwa – Komendanta Powiatowego Policji w N., zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;

III. zasądzić od powoda B. C. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;

IV. zasądzić od powoda B. C. na rzecz strony pozwanej (...) sp. z o.o. w O. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Opolu umorzył postępowanie wobec skutecznego cofnięcia powództwa oraz zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej ad. 1 kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz po 3.617 zł na rzecz strony pozwanej ad. 2 i strony pozwanej ad. 3 z tego samego tytułu.

Powód zaskarżył punkt II powyższego postanowienia, podnosząc zarzut naruszenia przepisu art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie w sytuacji, w której precedensowy charakter sprawy oraz trudna sytuacja ekonomiczna

powoda wyczerpuje znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego, zezwalającego na nieobciążanie powoda kosztami procesu.

W oparciu o powyższy zarzut powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i o nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanych.

W odpowiedzi na zażalenie każda z pozwanych ad. 1 – ad. 3 wniosła o jego oddalenie i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

Sąd pierwszej instancji trafnie uwzględnił żądanie stron pozwanych ad. 1 - ad. 3 zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania, w którym powód cofnął powództwo. Każda z wymienionych pozwanych zaangażowała się w proces, składając odpowiedź na pozew (k. 57, k. 64, k. k. 85) i ponosząc związane z tym koszty. Każda z pozwanych miała zatem prawo domagać się ich zwrotu od powoda, który ostatecznie zrezygnował z dochodzenia praw, na które się powoływał.

Skarżący niezasadnie domagał się oparcia orzeczenia o kosztach procesu na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. Powołany przepis przewiduje możliwość odstąpienia od obciążania kosztami procesu strony przegrywającej sprawę, lecz możliwość taka została przewidziana wyłącznie dla wypadków szczególnie uzasadnionych.

Sytuacja materialna może uzasadniać jedynie zwolnienie od kosztów sądowych, które powód uzyskał (k. 44). Zgodnie natomiast z przepisem art. 108 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594), zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Nieobciążenie strony przegrywającej proces obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania przeciwnikowi z uwagi na jej sytuację majątkową może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy znajduje się ona w wyjątkowo ciężkiej sytuacji majątkowej, a nadto, wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia (por. postanowienie SN z dnia 03.02.2011 r., I Cz 171/10, Lex nr 738386). Podstawą do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. może być również precedensowy charakter sprawy (por. postanowienie SN z dnia 13.09.2010 r., II PZ 24/10, Lex nr 661510) lub oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na podstawie, którą Sąd uwzględnił z urzędu (postanowienie SN z dnia 19.08.2010 r., IV Cz 50/10, OSNC 2011/3/34).

W niniejszej sprawie nie zaistniała żadna ze wskazanych okoliczności, ani też inna sytuacja, która uzasadniałaby zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. Powód wystąpił z roszczeniem typowym, domagając się od strony pozwanej zapłaty na swoją rzecz określonej w pozwie sumy pieniężnej. Podstawą faktyczną żądania stało się zdarzenie, w którym powód upatrywał naruszenia swych dóbr osobistych, które to okoliczności nie tworzyły precedensowego charakteru sprawy. Po wszczęciu postępowania zrezygnował z dochodzenia roszczenia objętego pozwem. Wynika z tego, że decyzja o wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie nie została przez powoda przemyślana, a powód podjął ją bez wystarczającego zastanowienia się nad celowością i zasadnością zgłoszonego żądania. W tej sytuacji pozwane ad. 1 - ad. 3, które zostały zmuszone przez powoda do wzięcia udziału w postępowaniu i poniosły związane z tym koszty, winny otrzymać ich zwrot.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

Z uwagi na to, że powód przegrał postępowanie zażaleniowe w całości, ma obowiązek zwrócić stronom pozwany ad. 1 – 3 poniesione przez każdą z nich koszty tegoż postępowania (art. 98 § 1 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c.). Zasądzona z tego tytułu na rzecz każdej z pozwanych ad. 1 – ad. 3 kwota 300 zł obejmowała wynagrodzenie ich pełnomocnika, ustalone z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do każdej z pozwanych (3.600 zł – pozwana ad.

1, po 3.617 zł – pozwana ad. 2 i ad. 3) na podstawie przepisu § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej przez radcę prawnego, ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)